

40

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 stycznia 1962 r.

w sprawie rozliczeń z tytułu zysków i strat pomocniczych gospodarstw rolnych jednostek budżetowych podległych wydziałom rolnictwa i leśnictwa prezydentów rad narodowych.

Na podstawie art. 51 pkt 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) zarządza się, co następuje:

§ 1. Działające według zasad rozrachunku gospodarczego pomocnicze gospodarstwa rolne jednostek budżetowych podległych wydziałom rolnictwa i leśnictwa prezydentów rad narodowych dokonują podziału zysków oraz rozliczają się z tytułu zysków i strat z budżetami terenowymi na zasadach ustalonych zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 2 października 1959 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu rozliczeń państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej z tytułu zysków i strat z budżetami terenowymi lub z budżetem centralnym (Monitor Polski Nr 87, poz. 457), zwanego w dalszym ciągu „zarządzeniem”, z następującymi zmianami:

- 1) pomocnicze gospodarstwa rolne szkół rolniczych rozliczają się z budżetami wojewódzkich rad narodowych poprzez rachunki rozliczeń administrowane przez oddziały oświaty rolniczej wydziałów rolnictwa i leśnictwa prezydentów wojewódzkich rad narodowych;
- 2) pomocnicze gospodarstwa rolne stacji oceny odmian rozliczają się z budżetami terenowymi poprzez jednostkę macierzystą.

§ 2. Właściwymi organami finansowymi w rozumieniu § 15 ust. 1, 2 i 3 zarządzenia są:

- 1) dla pomocniczych gospodarstw rolnych szkół rolniczych i pomocniczych gospodarstw rolnych stacji oceny odmian — wydziały finansowe prezydentów powiatowych rad narodowych — właściwych terenowo dla siedziby gospodarstwa,
- 2) dla oddziałów oświaty rolniczej wydziałów rolnictwa i leśnictwa prezydentów wojewódzkich rad narodowych — wydziały finansowe tych prezydentów.

§ 3. W zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem tracą moc przepisy §§ 7, 10 i 12 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 1952 r. w sprawie zasad organizacji i systemu finansowego gospodarstw pomocniczych prowadzonych przez jednostki budżetowe według zasad rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr A-37, poz. 545).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1961 r.

Minister Finansów: J. Albrecht

41

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 stycznia 1962 r.

w sprawie opracowania w 1962 r. planów finansowych jednostek i zakładów budżetowych objętych budżetem centralnym.

Na podstawie art. 51 pkt 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podstawę opracowania w 1962 r. planów finansowych, o których mowa w § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 9 kwietnia 1959 r. w sprawie zasad i trybu opracowania i zatwierdzania planów finansowych jednostek i zakładów budżetowych objętych budżetem centralnym (Monitor Polski Nr 35, poz. 160), stanowią będą kwoty szczegółowego podziału dochodów i wydatków budżetu centralnego usta-

lone na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy budżetowej na rok 1962 z dnia 22 grudnia 1961 r. (Dz. U. Nr 60, poz. 334).

§ 2. Ministerstwa (urzędy centralne) zatwierdzą plany finansowe na 1962 r. w terminie miesięcznym od dnia otrzymania zawiadomienia o szczegółowym podziale dochodów i wydatków budżetu centralnego (§ 1).

§ 3. W 1962 r. nie ma zastosowania § 4 zarządzenia wymienionego w § 1.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

42

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 stycznia 1962 r.

w sprawie przedłużenia dla niektórych grup podatników terminu składania zeznań o wysokości dochodów i przychodów podlegających podatkowi wyrównawczemu.

Na podstawie art. 64 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. Terminy składania zeznań o wysokości dochodów i przychodów podlegających podatkowi wyrównawczemu oraz terminy wpłat wynikających z tych zeznań przewidzia-

ne w art. 10 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 62, poz. 336) przedłuża się do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym dla:

- 1) podatników, którzy obok innych przychodów bądź dochodów osiągają także przychody z twórczości lub działalności naukowej, oświatowej, artystycznej, literackiej, publicystycznej i plastycznej, wymienione w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagro-

dzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 i z 1959 r. Nr 11, poz. 60),

- 2) podatników osiągających przychody z praw autorskich nabytych w drodze spadku lub zapisu — jeżeli przychody te osiągnięte zostały za pośrednictwem Stowarzyszenia „Zaiks”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

43

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU ORAZ PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 22 listopada 1961 r.

w sprawie określenia stanowisk roboczych w resorcie przemysłu spożywczego i skupu objętych wykazem prac wykonywanych w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uprawniających do zaliczenia do I kategorii zatrudnienia.

Na podstawie art. 9 ust. 2 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) oraz § 2 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 1956 r. w sprawie zaliczania pracowników do kategorii zatrudnienia (Dz. U. Nr 39, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. W przemyśle chłodniczym następujące stanowiska robocze określa się jako objęte pozycją 5 działu XIV wykazu prac wykonywanych w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uprawniających do zaliczenia do I kategorii zatrudnienia, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 1956 r. w sprawie zaliczania pracowników do kategorii zatrudnienia (Dz. U. Nr 39, poz. 176):

- 1) przeładunkowy chłodniczy,
- 2) przeładunkowy chłodniczy układacz,
- 3) brakarz chłodniczy,
- 4) dezynfektorowy chłodniczy,
- 5) odtajacz chłodniczy,
- 6) sprzątacze pomieszczeń chłodniczych,
- 7) lodziarz operator,

- 8) elektromechanik chłodniczy,
- 9) elektromonter chłodniczy,
- 10) elektromonter pomocnik chłodniczy,
- 11) ślusarz maszynowy chłodniczy,
- 12) ślusarz chłodniczy,
- 13) dźwigowy chłodniczy,
- 14) pakowacz mrożonkowy,
- 15) brakarz brygadzysta mrożonkowy,
- 16) starszy brakarz brygadzysta mrożonkowy,
- 17) stolarz,
- 18) malarz,
- 19) blacharz,
- 20) cieśla,
- 21) telemechanik,
- 22) kierownik wydziału produkcji,
- 23) starszy majster, majster,
- 24) starszy inżynier, inżynier,
- 25) starszy mechanik.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: F. Pisula

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: w z. A. Firganeł

44

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 30 grudnia 1961 r.

w sprawie ustalenia wysokości nakładów inwestycyjnych, zniszczeń i ubytków w opuszczonych gospodarstwach rolnych, przejętych na własność Państwa.

Na podstawie art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 13 lipca 1957 r. o zmianie dekretu z dnia 18 kwietnia 1955 r. o uwłaszczeniu i o uregulowaniu innych spraw związanych z reformą rolną i osadnictwem rolnym (Dz. U. z 1957 r. Nr 39, poz. 174 i z 1961 r. Nr 32, poz. 161) oraz § 4 ust. 3 i § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1961 r. w sprawie opuszczonych gospodarstw rolnych (Dz. U. Nr 39, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wysokość nakładów inwestycyjnych dokonanych przez dotychczasowych właścicieli z pożyczek bankowych w gospodarstwach rolnych przejętych na własność Państwa ustala właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej na podstawie wszelkich dowodów, a w szczególności na podstawie dokumentacji bankowej.

2. Właściwe oddziały (placówki) banku realizującego pomoc kredytową dla rolników udzielają właściwemu do spraw rolnych organowi prezydium powiatowej rady narodowej danych o początkowej i aktualnej wysokości kredytu oraz posiadanych danych o celowości wykorzystania kredytu.

§ 2. 1. Wartość zniszczeń i ubytków w gospodarstwach rolnych nadanych dotychczasowym właścicielom na podstawie przepisów o przeprowadzeniu reformy rolnej lub o osadnictwie, przejętych na własność Państwa, ustala się przez porównanie ilości i stanu składników gospodarstwa w dniu otrzymania tego gospodarstwa przez dotychczasowego właściciela z ich ilością i stanem w dniu przejęcia gospodarstwa na własność Państwa bądź w dniu, w którym gospodarstwo